

МИРОШНИК Т.О.

студентка 3 курсу

НТУ «ХПІ», м. Харків, Україна

КАРМІНСЬКА-БЄЛОБРОВА М.В, к.н.з держ.упр.,доц.кафедри

МІПтаМЕВ НТУ «ХПІ» м. Харків, Україна

ЛІДЕРСТВО В ОРГАНІЗАЦІЇ

На сьогоднішній день одним із головних критеріїв успішного процвітання в бізнесі являється керівник. Насамперед, він повинен бути лідером у своїй сфері діяльності. Лідерство є тим видом діяльності, який пронизує всю систему управління. Неможливо ефективно виконувати функції планування, організації, мотивації та контролю, якщо немає ефективного керівництва та лідерів, здатних заохочувати інших працівників, позитивно впливати на них і вести за собою, тим самим досягаючи сприятливого кінцевого результату. Це дасть можливість згуртованій та ефективній праці, а також процвітанню організації. Так що таке лідерство? Яким воно повинно буди, його структура та особливості? І яким повинен бути лідер?

Лідерство - сукупність необхідних різноманітних властивостей (знань, умінь, здібностей, інших якостей, включаючи розумовий і емоційний інтелекти, мотивації, моральні якості, здібності до керівництва та ін.), що дозволяють захоплювати і вести за собою людей в конкретній ситуації в конкретній організації .

Аналіз природи лідерства показує, що воно виникає з певних потреб людей та їх об'єднань, які й покликані задовольняти лідери. Більш детально природу лідерства розкривають його різні теорії. Теорія рис пояснює феномен лідерства видатними якостями людини, такими як розум, воля, цілеспрямованість, організаторські здібності, компетентність та ін. Згідно концепціям харизматичного лідерства послідовники відчують натхнення від лідера і прагнуть у всьому йому наслідувати. Як

написано в книзі автора концепції організації П. Сенге, в організаціях, орієнтованих на співпрацю, "... лідерство діє на всіх рівнях, починаючи від локальних керівників, які забезпечують вирішення поточних проблем, до провідних, які займаються загальними проблемами і організовують навчальний процес в рамках всієї організації".[1, 123]

Концепції лідерства можуть бути розділені в залежності від їх теоретичних підстав на три групи:

1. Вихідні з того, що лідерство - універсальний феномен людської діяльності, що і закономірності його функціонування єдині в усіх сферах суспільства.

2. Ототожнюють лідерство з керівництвом і управлінням, при цьому формальне володіння владою розглядається як необхідна і достатня умова лідерства.

3. Розглядають лідерство як специфічне явище суспільного життя, що не зводиться до психологічних, економічних або правових принципів. [2,59]

Так а хто ж такий лідер? Якими якостями він повинен володіти? Лідер - це людина, що відіграє у групі ключову роль відносно напряму, контролю і зміни діяльності інших членів групи після досягнення групових цілей. Бути лідером означає бути здатним зробити найбільший внесок для досягнення спільної мети, допомогти іншим повірити в її досяжність і допомогти їм отримати задоволення від досягнутого. Для того щоб працівники віддавались роботі на повну силу, їм потрібно мати справжнього лідера. Справжнім лідером, здатним вести за собою, стає той, хто знаходить у людей загальне визнання. Довколишні сприймають такого лідера за чотирма моделями:

1. "Один із нас". Передбачається, що спосіб життя лідера ідентичний способу життя будь-якого члена соціальної групи. Лідер, як і всі, радується, переживає, обурюється і страждає: життя приносить йому і приємне, і неприємне.

2. “Кращий із нас”. Йдеться про те, що лідер — це приклад для всієї групи як людини і професіонала. У зв'язку з цим поведінка лідера стає предметом наслідування.

3. “Утілення чеснот”. Вважається, що лідер є носієм загальнолюдських норм моралі. Лідер розділяє з групою її соціальні цінності і готовий їх відстоювати.

4. “Виправдання наших очікувань”. Люди сподіваються на сталість поведінкових дій лідера незалежно від мінливої обстановки. Вони хочуть, щоб лідер завжди був вірний слову, не допускав відхилень від схваленого групою курсу поведінки. [3,467]

Отже, лідерство та сам лідер, це не тільки успіх та досягнення висот компанії та його керівника, це повага працівників та цілісність, згуртованість усього колективу до праці і керівництва організації в якій вони працюють. На сьогодні, більшість організацій потребує яскравого лідерського мислення готового до розширення, зміни, розвитку. У такі періоди для організації найголовнішим є бачення яскравої картини майбутнього, саме в ньому міститься головна доцентрова сила, що дає енергію для переживання змін і проходження будь-яких складних шляхів розвитку.

Список літератури:

1. Сенге, П. П'ята дисципліна. Мистецтво і практика самонавчається організацій. - Харків: Макс Васильєв, 2016. - С. 355-356.
2. Лобанов В. США:, «моделі компетентності керівників державних установ. Проблеми теорії та практики управління », N1, 2013. с. 73-77.
3. Русіянов Ф., Нікулін Л., Фаткин Л., «Менеджмент та самоменджмента в системі ринкових відносин.», М., 2011